

1896-01-30

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Omtalte personer:

Malthe Engelsted

Jens Ferdinand Willumsen

Kristian Zahrtmann

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Rohde takker for Hannovers telegram vedrørende en afstemning iblandt Den frie Udstillings medlemmer, og for hans engagement i udstillingssammenslutningen. Rohde har afsendt sin stemme pr. telegram, og uddyber, at han er imod en sammenlægning af Charlottenborgudstillingen og Den frie Udstilling (en holdning Zahrtmann tilsyneladende også har bakket op om) af frygt for at det vil resultere i et frafald af udstillere på Den frie. Rohde har været bange for, at nogle medlemmer 'længtes efter Kongerøgelsen', men håber nu at Den frie Udstilling kan bevares.

TRANSSKRIFTION

Rom. 30 . I . 96.

Kjære Ven!

Tak for Deres Telegram og for Deres usvækkede Interesse for den frie Udst.

Mit Telegram lød: "Stemmer for Bevaringen gammel Form." Jeg skriver dette for det Tilfælde, Telegrammet skulde forvanskes paa Vejen. I Deres stod der saaledes Pris i Stedet for Fries. Og jeg var saa dum, at jeg spekulerede noget paa, hvad det kunde være for en Pris.

Deres Forespørgsel overraskede mig nemlig, al den Stund jeg mente, at mit Standpunkt ikke blot var givet, men ogsaa bekjendt.

—Siden min Afrejse har jeg intet hørt til den frie Udstillings Skjæbne, men da jeg véd at Afgjørelser i Virkeligheden altid træffes i private Sammenkomster, har jeg anset det for haabløst at kaste mig ind i en Agitation henede fra.

For alle Tilfældes Skyld skrev jeg dog for vel en Maaned siden til Zahrtmann og meddelte ham kort og bestemt mit Stand-

[2]

punkt, hvilket var, at jeg ikke for nogen Pris vilde gaa med til en S sammenslutning med Charlottenborg.

Nogen Tid senere meddelte Engelsted mig, at

mit Brev havde gjort et meget stærkt Indtryk paa Zahrtmann, og at han energisk forfægtede mit Standpunkt, og at han flere Gange havde læst mit Brev op for tilstedeværende frie Udstillere.

Man maatte altsaa vide, hvor jeg stod.

Hvad jeg til Dem og Willumsen — De to eneste, som jeg vistnok har betroet mig til om denne Sag — var at har sagt, er, at jeg kunne tænke mig den Mulighed at Frafaldet fra den frie Udstilling blev saa stort, at man for den frie Udstillings Eftermæle burde opløse den. — Men noget saadant kunne altsaa først komme frem efter en Afstemning ...; og disse Ytringer var derfor kun brugte ganske privat til de nævnte to, som jeg vidste ikke vilde svække

[3]

en Afstemning ved at meddele sligt. —

—

Om virkelig Udstillingen skulde kunne bevarer?

—Jeg havde ganske opgivet Haabet, da jeg troede, at der ogsaa var Folk i venstre Fløj, som længtes efter Kongerøgelsen.

—Det vilde være den største Glæde, jeg længe havde haft.

Dette i al Hast.

Sendte Dem iøvrigt igaar et Brev, som De altsaa vel har faaet, før dette kommer Dem i Hænde.

Venlig Hilsen og endnu en

Gang Tak

Deres hengivne Ven

Johan Rohde

Rom. 30.1.96.

Kjære Ven!

Tak for Dens Telegram og for Dens usædvanlige
Interesse for den fine udst.

Mit Telegram lød: "Stemmer for Bevarelserne
gammel Form". Jy skrive det for den til-
føje, Telegrammet skulde forvandles paa
Vejen. I Dens stød de saaledes Pris
i Sted for Friis. Og jeg var saa borte,
at jeg spekulerede meget paa, hvad det
gjorde den for en Pris.

Dens Forspørgsel overraskede mig nemlig, at den
Stemt jeg mente, at mit Standpunkt ikke
blev var givet, men ogsaa selvgjort.

- Siden min Afrejse har jeg intet hørt til
den fine Udstilling Sjælden, men der er vist
et Afgjort i Vidskabsakademiet alle træffe i
privat Sammenkomst, har jeg anset det
for naturligt at kaste mig ind i en Af-
klaring hermed for.

For alle Trepædder Skjæft den er dog for vel
en Maaned siden til Jakobsmæren og
meddele ham end og bestemt mit Stand-

frimod, hvilket var, at jeg ikke for nogen
Tid vilde gaa med til en Sammenkomst
med Chastellony.

Nogen Tid senere meddelte Engelsted mig, at
mit Brev havde gjort et meget stort
Indtryk paa Zachariasen, og at han ~~selv~~
gik forresten mit Standpunkt, og at han
flor Gang havde ledt mit Brev op for
hovedsagende sine Udstillen.
Man maatte altsaa vide, hvad jeg stod.

Skat jeg til Dem og Willemsen - De to
eneste, som jeg vistnok har behøvet mig til
om Dem. Sag - ~~at~~ at han sagde, at
jeg endelig tænkte mig den Mening at
forfædre for den fine Udstilling blev
som stod, at man for den fine Udstilling.

Efteralle tider oplis den. - Men noget
saa stort mind altsaa just som en
ofte en Aften mig; og disse Udførelse
derfor kan brieft gaae paa at det
varde to, som jeg vistnok ikke vilde vilde

en Aftenering med et middels stift. —

AAA

Den virkelig Udstillingen stundtids er en berømt?
— 1) hvad gaaede ogsaa Hænder, de is
~~hænder~~, at de ogsaa var fulde i venske-
færd, som hængte efter Kongerødsen.
— Det vilde var den største Gæst, i
langt hadt haft.

Dette er al Hæst.

Sendt Dem i en af jeres et Brev,
som de altsom vil have jeres i sit
Dette kommer Dem i Hænde.

Venlig Hilsen } sendt en
C. J. Tan }
Den. Kongens Ven
Johan Poulsen